

32001L0095

L 11/4

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

15.1.2002.

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2001/95/EK**(2001. gada 3. decembris)****par produktu vispārēju drošību****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 95. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,saskaņā ar Līguma ⁽³⁾ 251. pantā minēto procedūru, ievērojot Samierināšanas komitejas 2001. gada 2. augustā apstiprināto kopīgo dokumentu,

tā kā:

(1) Saskaņā ar 16. pantu Padomes Direktīvā 92/59/EEK (1992. gada 29. jūnijs) par produktu vispārēju drošību ⁽⁴⁾ Padomei četrus gadus pēc minētās direktīvas īstenošanai noteiktā datuma, pamatojoties uz Komisijas ziņojumu par gūto pieredzi un tam pievienotiem attiecīgiem priekšlikumiem, bija jāpieņem lēmums par to, vai pielāgot Direktīvu 92/59/EEK. Direktīva 92/59/EEK ir jāpielāgo vairākās jomās, lai pilnīgotu, stiprinātu vai precizētu dažus no tās noteikumiem, ņemot vērā praktisko pieredzi, kā arī attiecīgos jauninājumus patērētāju drošības jomā un Līgumā izdarītās izmaiņas, jo īpaši izmaiņas 152. pantā par sabiedrības veselību un 153. pantā par patērētāju aizsardzību, kā arī ņemot vērā piesardzības principu. Tādēļ skaidrības labad Direktīva 92/59/EEK būtu jāpārstrādā. Ar šo pārstrādi pakalpojumu drošību izslēdz no šīs direktīvas darbības jomas, tā kā Komisija plāno noteikt vajadzības, iespējas un prioritātes Kopienas rīcībai pakalpojumu drošības un pakalpojuma sniedzēju atbildības jomā, lai iesniegtu attiecīgus priekšlikumus.

(2) Svarīgi ir noteikt pasākumus, lai uzlabotu iekšējā tirgus darbību, ar iekšējo tirgu saprotot telpu bez iekšējām robežām, kurā nodrošināta brīva preču, personu, pakalpojumu un kapitāla kustība.

⁽¹⁾ OV C 337 E, 28.11.2000., 109. lpp., un OV C 154 E, 29.5.2000., 265. lpp.

⁽²⁾ OV C 367, 20.12.2000., 34. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2000. gada 15. novembra Atzinums (OV C 223, 8.8.2001., 154. lpp.), Padomes 2001. gada 12. februāra Kopējā nostāja (OV C 93, 23.3.2001., 24. lpp.) un Eiropas Parlamenta 2001. gada 16. maija Lēmums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts). Eiropas Parlamenta 2001. gada 4. oktobra Lēmums un Padomes 2001. gada 27. septembra Lēmums.

⁽⁴⁾ OV L 228, 11.8.1992., 24. lpp.

(3) Ja nav Kopienas noteikumu, tad horizontālie dalībvalstu tiesību akti par produktu drošību, kas uzņēmējiem jo īpaši uzliek vispārīgu pienākumu laist tirgū vienīgi drošus produktus, var savstarpēji atšķirties, vērtējot pēc to nodrošinātās patērētāju aizsardzības pakāpes. Šādas atšķirības, kā arī horizontālo tiesību aktu trūkums atsevišķās dalībvalstīs varētu radīt šķēršļus tirdzniecībā un konkurences traucējumus iekšējā tirgū.

(4) Lai nodrošinātu augstu līmeni patērētāju aizsardzībā, Kopienai jādod ieguldījums patērētāju veselības un drošības aizsardzībā. Horizontālajiem Kopienas tiesību aktiem, ar kuriem ievieš produktu vispārējas drošības prasību un kuros ietverti noteikumi par ražotāju un izplatītāju vispārīgajiem pienākumiem, par Kopienas produktu drošības prasību izpildi, kā arī par ātru informācijas apmaiņu un Kopienas mēroga rīcību dažos gadījumos, būtu jāpalīdz minētā mērķa sasniegšanā.

(5) Ir ļoti grūti pieņemt Kopienas tiesību aktus par visiem produktiem, kas ir tirgū vai kas varētu tajā nonākt; vajadzīgs vispārīgs, horizontāls likumisks pamats, kas aptvertu šādus produktus, kā arī tiesību aktos neregulētos jautājumus, jo īpaši attiecībā uz konkrētu tiesību aktu pārskatīšanu, un kas papildinātu noteikumus esošos vai gaidāmos tiesību aktos, lai nodrošinātu augstu līmeni patērētāju drošības un veselības aizsardzībā, kā to prasa Līguma 95. pants.

(6) Tādēļ Kopienas mērogā jāievieš vispārējas drošības prasības visiem produktiem, kas laisti tirgū vai citādi piegādāti vai darīti pieejami patērētājiem, paredzēti patērētājiem vai kurus patērētāji varētu izmantot loģiski paredzamos apstākļos pat tad, ja produkts nav paredzēts konkrēti viņiem. Visos šajos gadījumos attiecīgie produkti var apdraudēt patērētāju veselību un drošību, un no tā ir jāizvairās. Tomēr šī prasība nebūtu jāpiemēro konkrētām lietotām precēm to būtības dēļ.

(7) Šī direktīva būtu jāattiecina uz produktiem neatkarīgi no to pārdošanas veida, ieskaitot tālpārdošanu un elektronisko pārdošanu.

- (8) Produktu drošība būtu jāvērtē, ņemot vērā visus attiecīgos aspektus, jo sevišķi to patērētāju kategorijas, kas var būt īpaši neaizsargāti pret attiecīgo produktu radīto risku, konkrēti — bērni un veci cilvēki.
- (9) Šī direktīva neaptver pakalpojumus, bet, lai nodrošinātu attiecīgo aizsardzības mērķu sasniegšanu, tās noteikumi būtu jāattiecinā arī uz produktiem, kurus piegādā vai dara pieejamus patērētājiem viņiem sniegto pakalpojuma sakarā. To iekārtu drošība, kuras izmanto pats pakalpojuma sniedzējs nolūkā sniegt pakalpojumu patērētājiem, neietilpst jomā, uz ko attiecas šī direktīva, tā kā tas jāskata saistībā ar sniegtā pakalpojuma drošību. Konkrēti šīs direktīvas darbības jomā neietilpst pakalpojuma sniedzēja apsaimniekotās iekārtas, uz kurām vai kurās patērētāji pārvietojas.
- (10) Būtu jāattiecinā šīs direktīvas prasības uz produktiem, kas izstrādāti vienīgi profesionālai lietošanai, taču vēlāk nokļuvuši tirgū, jo šādi produkti loģiski paredzamos apstākļos var apdraudēt patērētāju veselību un drošību.
- (11) Ja nav konkrētāku noteikumu, tad attiecīgo produktu drošību aptverošo Kopienas tiesību aktu satvarā būtu jāpieņem visi šīs direktīvas noteikumi, lai nodrošinātu patērētāju veselības aizsardzību un drošību.
- (12) Ja konkrētos Kopienas tiesību aktos ir noteiktas drošības prasības, kas attiecas tikai uz konkrētiem riskiem vai risku kategorijām sakarā ar attiecīgajiem produktiem, tad uzņēmēju pienākumi šo risku sakarā ir tādi, kā noteikts konkrētajos tiesību aktos, bet uz visiem pārējiem riskiem attiecinā vispārējās drošības prasības, ko paredz šī direktīva.
- (13) Šīs direktīvas noteikumus attiecībā uz pārējiem ražotāju un izplatītāju pienākumiem, dalībvalstu pienākumiem un pilnvarām, apmaiņu ar informāciju un ātras reaģēšanas situācijām, kā arī informācijas izplatīšanu un konfidencialitāti piemēro gadījumā, ja konkrētos Kopienas tiesību aktos, kas attiecas uz produktiem, šādi pienākumi nav paredzēti.
- (14) Lai veicinātu efektīvu un saskanīgu šajā direktīvā paredzēto vispārējās drošības prasību piemērošanu, svarīgi ir ieviest Eiropas mēroga brīvprātīgus standartus, kas aptver konkrētus produktus un riskus tā, ka produktu, kurš atbilst Eiropas standartu ietverošam valsts standartam, uzskata par atbilstošu minētajai prasībai.
- (15) Attiecībā uz šīs direktīvas mērķiem Eiropas standarti būtu jāizveido Eiropas mēroga standartizācijas struktūrām saskaņā ar pilnvarojumu, ko sniegusi Komisija, kurai palīdz attiecīgas komitejas. Lai nodrošinātu, ka produkti atbilstoši standartiem atbilst arī vispārējās drošības prasībām, Komisijai, kurai palīdz no dalībvalstu pārstāvjiem sastāvoša komiteja, būtu jānosaka prasības, kas jāievēro, veidojot standartus. Šīs prasības būtu jāiekļauj standartizācijas struktūrām sniegtajos pilnvarojumos.
- (16) Ja nav konkrētu noteikumu un ja nav pieejami Eiropas standarti, kas izveidoti ar Komisijas noteiktu pilnvarojumu, vai ja šādi standarti netiek izmantoti, tad produktu drošība būtu jānovērtē, ņemot vērā konkrēti valsts standartus, kuros transponēti visi citi attiecīgie Eiropas vai starptautiskie standarti, Komisijas ieteikumus vai attiecīgās valsts standartus, starptautiskos standartus, labas prakses kodeksus, jaunākos sasniegumus un drošības pakāpi, kādu patērētāji varētu pamatoti vēlēties. Šajā sakarā Komisijas ieteikumi var veicināt šīs direktīvas efektīvu un saskanīgu piemērošanu līdz Eiropas standartu ieviešanai vai attiecībā uz riskiem un/vai produktiem, kuriem šādu standartu noteikšanu uzskata par neiespējamu vai nelietderīgu.
- (17) Kompetentu iestāžu atzīta attiecīga neatkarīga atestācija var palīdzēt pierādīt atbilstību attiecīgajiem produktu drošības kritērijiem.
- (18) Pienākumu uzņēmējiem ievērot vispārējās drošības prasības ir lietderīgi papildināt ar citiem pienākumiem, jo ir vajadzīga šādu uzņēmēju rīcība, lai novērstu risku, kam patērētāji var tikt pakļauti noteiktos apstākļos.
- (19) Papildu pienākumos, ko uzliek ražotājiem, būtu jāietver pienākums paredzēt produktu īpašībām atbilstošus pasākumus, ļaujot patērētājiem būt informētiem par riskiem, kas var būt saistīti ar šādiem produktiem, kā arī apgādāt patērētājus ar informāciju, lai viņi varētu novērtēt riskus un izvairīties no tiem, brīdināt patērētājus par riskiem saistībā ar bīstamiem produktiem, kas jau ir piegādāti, izņemt šādus produktus no tirgus aprites un, kā galēju līdzekli, atsaukt tos pēc vajadzības, kas atkarībā no dalībvalstīs piemērojamiem noteikumiem var ietvert attiecīgu kompensācijas veidu, piemēram, produkta apmaiņu vai tā vērtības atmaksāšanu.
- (20) Izplatītājiem būtu jāpalīdz piemērojamo drošības prasību ievērošanas nodrošināšanā. Izplatītājiem uzliktie pienākumi ir spēkā atbilstoši viņu attiecīgajai kompetencei. Konkrēti labdarības sakarā var izrādīties neiespējami kompetentajās iestādēs iesniegt informāciju un dokumentus par iespējamiem riskiem un produkta izcelsmi, ja savstarpēji nesaistītos gadījumos lieto no privātpersonām saņemtus objektus.

- (21) Ražotājiem un izplatītājiem būtu jāsadarbojas ar kompetentajām iestādēm risku novēršanā un jāinformē tās, ja tiek konstatēts, ka noteikti piegādātie produkti ir bīstami. Nosacījumi attiecībā uz šādas informācijas sniegšanu būtu jānosaka šajā direktīvā, lai veicinātu tās efektīvu piemērošanu, vienlaikus vairoties lieki apgrūtināt uzņēmējus un iestādes.
- (22) Lai nodrošinātu ražotājiem un izplatītājiem uzlikto pienākumu efektīvu izpildi, dalībvalstīm būtu jāizveido vai jāizvēlas iestādes, kas atbild par produktu drošības pārraudzību un kas ir pilnvarotas veikt attiecīgus pasākumus, ieskaitot efektīvu, samērīgu un preventīvu sankciju uzlikšanu, kā arī jānodrošina dažādu pilnvaroto iestāžu darbības attiecīga koordinācija.
- (23) Attiecīgajiem pasākumiem jo īpaši jāietver pilnvarojums dalībvalstīm uzdot veikt vai pašām organizēt nekavējošu un efektīvu to bīstamo produktu atsaukšanu, kas jau ir laisti tirgū, un, kā galēju līdzekli, uzdot veikt vai pašām organizēt to bīstamo produktu savākšanu no patērētājiem, kas viņiem jau ir piegādāti. Šis pilnvaras būtu jāizmanto, ja ražotāji un izplatītāji nenovērs uz patērētājiem attiecošos riskus saskaņā ar saviem pienākumiem. Attiecīgajām pilnvarām un procedūrām vajadzētu būt pieejamām arī iestādēm, lai attiecīgā gadījumā varētu ātri pieņemt lēmumu un piemērot visus vajadzīgos pasākumus.
- (24) Patērētāju drošība lielā mērā ir atkarīga no Kopienas prasību par produktu drošību aktīvas izpildes. Tādēļ dalībvalstīm būtu jāiedibina sistemātiska pieeja, lai nodrošinātu tirgus uzraudzības un citu izpildes pasākumu efektivitāti, kā arī būtu jānodrošina to atvērtība sabiedrībai un ieinteresētām pusēm.
- (25) Lai nodrošinātu šajā direktīvā paredzēto aizsardzības mērķu sasniegšanu, vajadzīga dalībvalstu izpildiestāžu savstarpēja sadarbība. Tādēļ ieteicams atbalstīt Eiropas komunikāciju tīkla darbību dalībvalstu izpildiestāžu saziņai, lai saskaņoti ar citām Kopienas procedūrām, jo īpaši Kopienas ātrās ziņošanas sistēmu (RAPEX), darbības līmenī veicinātu labāku sadarbību tirgus uzraudzībā un citos izpildes pasākumos, jo īpaši riska novērtējumā, produktu pārbaudēs, praktiskās un zinātniskās pieredzes apmaiņā, kopīgu uzraudzības un pārbaudes projektu veikšanā, kā arī bīstamu produktu meklēšanā, izņemšanā no aprites un atsaukšanā.
- (26) Lai nodrošinātu konsekventu, augstu patērētāju veselības aizsardzības un drošības līmeni un saglabātu iekšējā tirgus vienotību, vajadzīgs, lai Komisija ir informēta par visiem pasākumiem, ar kuriem ierobežo kāda produkta laišanu tirgū vai prasa tā izņemšanu no tirgus aprites vai atsaukšanu. Šādi pasākumi būtu jāveic saskaņā ar Līguma noteikumiem, un jo īpaši tā 28., 29. un 30. pantu.
- (27) Produktu drošības efektīvai uzraudzībai gan valsts, gan Kopienas mērogā jāizveido sistēma ātrai apmaiņai ar informāciju nopietna riska gadījumos, kad nepieciešama ātra iejaukšanās produkta drošības sakarā. Tāpat ieteicams šajā direktīvā izklāstīt sīki izstrādātu procedūru minētās sistēmas darbībai un pilnvarot Komisiju, kam palīdz padomdevēja komiteja, pielāgot šo procedūru.
- (28) Šajā direktīvā paredzēts izveidot nesaistošas pamatnostādnes ar mērķi norādīt vienkāršus un skaidrus kritērijus un praktiskus noteikumus, kuri var mainīties, jo īpaši, lai varētu efektīvi izziņot pasākumus, ar kuriem ierobežo produktu laišanu tirgū šajā direktīvā minētajos gadījumos, vienlaikus ņemot vērā dažādās situācijas, ar kurām saskaras dalībvalstis un uzņēmēji. Konkrēti, pamatnostādnes būtu jāiekļauj nopietnu risku definīcijas piemērošanas kritēriji, lai šādu risku gadījumā veicinātu attiecīgo noteikumu konsekventu īstenošanu.
- (29) Uz dalībvalstu teritorijā esošiem bīstamiem produktiem attiecošos pasākumus pamatā veic dalībvalstis atbilstīgi Līgumam, un jo īpaši tā 28., 29. un 30. pantam.
- (30) Tomēr, ja dalībvalstīs atšķiras rīcība konkrētu produktu radītā riska sakarā, tas var radīt nepieņemamas atšķirības patērētāju aizsardzībā un šķēršļus Kopienas iekšējā tirdzniecībā.
- (31) Var nākties risināt nopietnas ar produktu drošību saistītas problēmas, kuras prasa ātru iejaukšanos un ietekmē vai tuvā nākotnē var ietekmēt visu Kopienai vai ievērojamu tās daļu un kuras, ņemot vērā produkta radīto drošības problēmu, ar tās steidzamības pakāpi samērojamā veidā nav efektīvi atrisināmas atbilstoši Kopienas tiesību aktu konkrētajos noteikumos paredzētajai procedūrai, kas piemērojama attiecīgajiem produktiem vai produktu kategorijām.

(32) Tādēļ jāparedz piemērots mehānisms, kurš kā galēju līdzekli ļautu pieņemt visā Kopienā piemērojamus pasākumus, paužot tos dalībvalstīm adresētā lēmumā, lai atrisinātu gadījumus, kad produkti rada nopietnu risku. Šādam lēmumam būtu jārada attiecīgā produkta eksporta aizliegums, izņemot, ja konkrētajā gadījumā ārkārtas apstākļi ļauj piemērot daļēju aizliegumu vai pat neaizliegt eksportu, konkrēti tad, ja ir spēkā iepriekšējās piekrišanas sistēma. Turklāt eksporta aizliegums būtu jāizvērtē no patērētāju veselības un drošības apdraudējumu novēršanas viedokļa. Tā kā šāds lēmums nav tieši piemērojams uzņēmējiem, dalībvalstīm būtu jāveic visi tā īstenošanai vajadzīgie pasākumi. Pasākumi, kurus pieņem saskaņā ar šādu procedūru, ir pagaidu pasākumi, izņemot, ja tie attiecas uz konkrēti noteiktiem produktiem vai produktu partijām. Lai nodrošinātu šādu pasākumu vajadzīguma pienācīgu novērtējumu un labāko iespējamo sagatavošanu, tie būtu jāveic Komisijai ar komitejas palīdzību un pēc apspriešanās ar dalībvalstīm, kā arī, ja skarti zinātniski jautājumi, kas ietilpst Kopienas zinātniskās komitejas kompetencē, pēc apspriešanās ar attiecīgā riska jautājumos kompetento zinātnisko komiteju.

(33) Šīs direktīvas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ⁽¹⁾.

(34) Lai veicinātu šīs direktīvas efektīvu un saskanīgu piemērošanu, šīs piemērošanas dažādos aspektus var būt vajadzīgs apspriest komitejā.

(35) Būtu jānodrošina iestāžu rīcībā esošās informācijas par produktu drošību pieejamība sabiedrībai. Tomēr Līguma 287. pantā minētais dienesta noslēpums jāsargā saderīgi ar vajadzību nodrošināt tirgus uzraudzības un aizsardzības pasākumu efektivitāti.

(36) Šai direktīvai nebūtu jāietekmē cietušo tiesības tādā nozīmē, kā to paredz Padomes Direktīva 85/374/EEK (1985. gada 25. jūlijs) par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz atbildību par produktiem ar trūkumiem ⁽²⁾.

(37) Dalībvalstīm jāparedz attiecīgi lēmuma apstrīdēšanas līdzekļi kompetentās tiesās attiecībā uz kompetento iestāžu

veiktajiem pasākumiem, kas ierobežo produkta laišanu tirgū vai prasa tās izņemšanu no tirgus aprites vai atsaukšanu.

(38) Turklāt, pieņemot pasākumus, piemēram, eksporta aizlieguma pasākumus, attiecībā uz importētiem produktiem ar mērķi novērst patērētāju drošības un veselības apdraudējumu, jāpilda Kopienas starptautiskās saistības.

(39) Komisijai būtu periodiski jāizvērtē šīs direktīvas piemērošana un sasniegtie rezultāti, jo īpaši tas, kā darbojas tirgus uzraudzības sistēmas, ātrā apmaiņa ar informāciju un pieņemtie Kopienas pasākumi, kā arī citi jautājumi saistībā ar patērētāju produktu drošību Kopienā, un par šo tēmu regulāri jāziņo Eiropas Parlamentam un Padomei.

(40) Šai direktīvai nevajadzētu ietekmēt dalībvalstu pienākumu ievērot Direktīvas 92/59/EEK pārņemšanas un piemērošanas termiņu,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

I NODAĻA

Mērķis — Darbības joma — Definīcijas

1. pants

1. Šīs direktīvas mērķis ir nodrošināt, ka tirgū laistie produkti ir droši.

2. Šī direktīva attiecas uz visiem 2. panta a) punktā definētajiem produktiem. Šīs direktīvas noteikumi ir spēkā, ciktāl Kopienas tiesību aktos, kas reglamentē attiecīgo produktu drošību, nav paredzēti konkrēti noteikumi ar tādu pašu mērķi.

Ja uz produktiem attiecas konkrētas drošības prasības, kas paredzētas Kopienas tiesību aktos, tad šī direktīva ir spēkā tikai attiecībā uz tiem aspektiem un riskiem vai risku kategorijām, ko minētās prasības neaptver. Tas nozīmē, ka:

a) direktīvas 2. panta b) un c) punkts, 3. un 4. pants neattiecas uz minētajiem produktiem tādā mērā, cik attiecībā uz riskiem vai risku kategorijām ir aptverts ar īpašajiem tiesību aktiem;

b) direktīvas 5. līdz 18. pantu piemēro, izņemot, ja minēto pantu aptvertos aspektus reglamentē konkrēti noteikumi ar tādu pašu mērķi.

⁽¹⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

⁽²⁾ OV L 210, 7.8.1985., 29. lpp. Direktīva grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 1999/34/EK (OV L 141, 4.6.1999., 20. lpp.).

2. pants

Šajā direktīvā:

- a) "produkts" ir jebkurš produkts — arī pakalpojuma sniegšanas sakarā —, kas paredzēts patērētājiem vai ko loģiski paredzamos apstākļos varētu lietot patērētāji pat tad, ja tas nav viņiem paredzēts; kuru vērtēšanas vai citā nolūkā piegādā vai dara pieejamu tirdzniecības gaitā un kas var būt jauns, lietots vai atjaunots.

Šī definīcija neattiecas uz lietotiem produktiem, kas piegādāti kā antikvāri priekšmeti vai kā produkti, kuri jālabo vai jāatjauno pirms lietošanas, ja piegādātājs to skaidri paziņo personai, kam viņš tālab piegādā produktu;

- b) "drošs produkts" ir jebkurš produkts, kas normālos un loģiski paredzamos lietošanas apstākļos, ieskaitot ilgstošu lietošanu un attiecīgā gadījumā prasības sakarā ar nodošanu ekspluatācijā, uzstādīšanu un ekspluatāciju, nerada nekādu risku vai rada vienīgi minimālos riskus, kuri samērojami ar produkta izmantošanu un uzskatāmi par pieņemamiem un saderīgiem ar augstu līmeni personu veselības aizsardzībā un drošībā, jo īpaši ņemot vērā šādus punktus:

- i) produkta īpašības, ieskaitot tā sastāvu, iepakojumu, montāžas instrukcijas un attiecīgā gadījumā uzstādīšanas un ekspluatācijas instrukcijas;
- ii) ietekmi uz citiem produktiem, ja paredzams, ka to izmantos kopā ar citiem produktiem;
- iii) produkta noformējumu, marķējumu, jebkādas brīdinājumus un norādes par tā lietošanu un deponēšanu, kā arī jebkādas citas norādes vai informāciju par produktu;
- iv) to patērētāju kategorijas, kurus produkta lietošana var apdraudēt, jo īpaši bērņus un vecus cilvēkus.

Augstākas drošības pakāpes iegūšanas lietderība vai citu tādu produktu pieejamība, kuru radītā riska pakāpe ir mazāka, nav pamats uzskatīt produktu par "bīstamu";

- c) "bīstams produkts" ir jebkurš produkts, kas neatbilst "droša produkta" definīcijai b) punktā;
- d) "nopietns risks" nozīmē jebkādas nopietnus draudus, ieskaitot tos, kuru iedarbība nav tūlītēja un kas prasa varas iestāžu ātru iejaukšanos;
- e) "ražotājs" ir:
- i) produkta izgatavotājs, ja tas ir reģistrēts Kopienā, un jebkura cita juridiska persona, kas uzdodas par izgatavotāju, saistot produktu ar sava uzņēmuma nosaukumu, preču zīmi vai citu atšķirības zīmi, vai arī persona, kas produktu atjauno;
 - ii) izgatavotāja pārstāvis, ja izgatavotājs nav reģistrēts Kopienā, vai — ja Kopienā nav izveidota pārstāvniecība — produkta importētājs;

- iii) citi profesionāli piegādes ķēdes dalībnieki, ciktāl viņu darbība var ietekmēt produkta īpašības, kas ir sakarā ar tās drošību;

- f) "izplatītājs" ir jebkurš profesionāls piegādes ķēdes dalībnieks, kura darbība neietekmē produkta īpašības, kas ir sakarā ar tās drošību;
- g) "atsaukšana" ir jebkāds pasākums ar mērķi saņemt atpakaļ bīstamu produktu, ko ražotājs vai izplatītājs jau ir piegādājis vai darījis pieejamu patērētājiem;
- h) "izņemšana no aprites" ir jebkāds pasākums ar mērķi nepieļaut patērētājam bīstama produkta izplatīšanu, izstādīšanu un piedāvāšanu.

II NODAĻA

Vispārējās drošības prasības, atbilstības novērtējuma kritēriji un Eiropas standarti

3. pants

1. Ražotājiem ir pienākums laist tirgū vienīgi drošus produktus.

2. Ja nav konkrētu Kopienas noteikumu par attiecīgā produkta drošību, produktu uzskata par drošu attiecībā uz konkrētās valsts tiesību aktu aptvertajiem aspektiem, ja tas atbilst tās dalībvalsts tiesību aktu konkrētajiem noteikumiem, kuras teritorijā produktu laiž tirgū, un ja minētie noteikumi izstrādāti saskaņā ar Līgumu, jo īpaši tā 28. un 30. pantu, un paredz, kādām veselības aizsardzības un drošības prasībām produktam jāatbilst, lai to varētu laist tirgū.

Produktu pieņem par drošu, ciktāl uz to attiecas atbilstošos valsts standartos ietvertie riski un risku kategorijas, ja tas atbilst brīvprātīgi pieņemtiem valsts standartiem, ar kuriem pārņemti Eiropas standarti un atsauc uz kuriem Komisija publicējusi *Eiropas Kopienų Oficiālajā Vēstnesī* saskaņā ar 4. pantu. Dalībvalstis publicē šos savus standartus.

3. Šā panta 2. punktā neminētos apstākļos produkta atbilstību vispārējās drošības prasībām novērtē, ņemot vērā konkrēti šādus elementus, ja tādi ir:

- a) brīvprātīgi ieviesti valsts standarti, ar kuriem pārņemti attiecīgie Eiropas standarti, kas nav minēti 2. punktā;
- b) standarti, kas izstrādāti dalībvalstī, kurā produktu laiž tirgū;
- c) Komisijas ieteikumi, ar kuriem nosaka pamatnostādnes produktu drošības novērtējumam;
- d) attiecīgajā nozarē spēkā esošie labas prakses kodeksi attiecībā uz produktu drošību;
- e) jaunākie sasniegumi un tehnoloģijas;
- f) drošības pakāpe, kādu patērētāji varētu pamatotī vēlēties.

4. Produkta atbilstība kritērijiem, kas izstrādāti, lai nodrošinātu vispārējās drošības prasību izpildi, jo īpaši 2. vai 3. punktā minētajiem noteikumiem, neliedz dalībvalstu kompetentajām iestādēm veikt attiecīgus pasākumus, lai ierobežotu šāda produkta laišanu tirgū vai prasītu tā izņemšanu no tirgus aprites vai atsaukšanu, ja ir pierādījumi, ka neatkarīgi no minētās atbilstības produkts ir bīstams.

4. pants

1. Šīs direktīvas īstenošanas nolūkā 3. panta 2. punkta otrajā daļā minētos Eiropas standartus izstrādā šādi:

- a) prasības, kas paredzētas, lai nodrošinātu, ka šiem standartiem atbilstošie produkti atbilst vispārējās drošības prasībām, nosaka saskaņā ar 15. panta 2. punktā paredzēto procedūru;
- b) pamatojoties uz šīm prasībām, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 98/34/EK (1998. gada 22. jūnijs), kas nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu, un informācijas sabiedrības pakalpojumu noteikumu sfērā ⁽¹⁾, aicina Eiropas standartizācijas struktūras izstrādāt standartus, kuri atbilst minētajām prasībām;
- c) pamatojoties uz šiem mandātiem, Eiropas standartizācijas struktūras pieņem standartus saskaņā ar principiem, ko ietver vispārīgās pamatnostādnes Komisijas un šo struktūru sadarbībai;
- d) Komisija 19. panta 2. punktā minētajā ziņojumā reizi trīs gados atskaitās Eiropas Parlamentam un Padomei par savām prasību noteikšanas programmām un par standartizācijas mandātiem, kas paredzēti iepriekš a) un b) apakšpunktā. Šajā ziņojumā konkrēti iekļauj to lēmumu analīzi, kuri pieņemti attiecībā uz standartizācijas prasībām un mandātiem, kas minēti a) un b) apakšpunktā, un attiecībā uz c) apakšpunktā minētajiem standartiem. Tajā ietver arī informāciju par produktiem, attiecībā uz kuriem Komisija gatavojas noteikt attiecīgās prasības un mandātus, par produktu riskiem, kas jāvērtē, un par visu šajā jomā sāktu sagatavošanās darbu rezultātiem.

2. Komisija publicē Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī atsaucēs uz Eiropas standartiem, kas pieņemti minētajā veidā un izstrādāti saskaņā ar 1. punktā minētajām prasībām.

Ja standarti, ko pieņēmušas Eiropas standartizācijas iestādes, nodrošina atbilstību vispārējās drošības prasībām vēl pirms šīs direktīvas stāšanās spēkā, tad Komisija pieņem lēmumu par tā atsauču publicēšanu Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī.

Ja standarts nenodrošina atbilstību vispārējās drošības prasībām, tad Komisija pilnībā vai daļēji izņem publicētās šā standarta atsauces.

⁽¹⁾ OV L 204, 21.7.1998., 37. lpp. Direktīva grozīta ar Direktīvu 98/48/EK (OV L 217, 5.8.1998., 18. lpp.).

Gadījumos, kas minēti otrajā un trešajā daļā, Komisija pēc savas iniciatīvas vai pēc dalībvalsts pieprasījuma pieņem lēmumu saskaņā ar 15. panta 2. punktā paredzēto procedūru, lemjot par to, vai attiecīgais standarts atbilst vispārējās drošības prasībām. Komisija pēc apspriešanās ar komiteju, kas izveidota ar Direktīvas 98/34/EK 5. pantu, pieņem lēmumu par standarta publicēšanu vai atcelšanu. Komisija paziņo dalībvalstīm par savu lēmumu.

III NODAĻA

Citi ražotāju pienākumi un izplatītāju pienākumi

5. pants

1. Savas attiecīgās darbības ietvaros ražotāji sniedz patērētājiem būtisko informāciju, kas ļauj viņiem novērtēt risku, ko produkts rada tā parastajā vai loģiski paredzamā izmantošanas laikā, ja bez atbilstošiem brīdinājumiem šādi riski nav acumirkļi skaidri, kā arī ļauj veikt piesardzības pasākumus, lai šādus riskus novērstu.

Brīdinājumu esamība neatbrīvo no pārējo šajā direktīvā paredzēto prasību izpildes.

Savas attiecīgās darbības ietvaros ražotāji pieņem pasākumus, kas ir samērojami ar viņu piegādāto produktu īpašībām un kas viņiem ļauj:

- a) būt informētiem par riskiem, kurus šie produkti var radīt;
- b) izvēlēties veikt attiecīgas darbības šo risku novēršanai, kas ietver produktu izņemšanu no tirgus aprites, pienācīgi un efektīvi brīdinot pircējus, vai produktu atsaukšanu no patērētājiem.

Trešajā daļā minētie pasākumi ietver, piemēram:

- a) uz produkta vai uz tās iepakojuma izvietotas norādes par ražotāja identitāti un ziņas par ražotāju un produkta atsaucēs numurs vai attiecīgā gadījumā tai atbilstošās produktu partijas atsaucēs numuru, izņemot gadījumus, kad šādu norāžu nesniegšana ir pamatota, un
- b) visos attiecīgos gadījumos — tirgū laistu produktu paraugu testēšanu, izpēti un vajadzības gadījumā sūdzību reģistra veidošanu, kā arī izplatītāju pastāvīgu informēšanu par šādu kontroli.

Tādu darbību, kā minēts trešās daļas b) apakšpunktā, veic brīvprātīgi vai pēc kompetento iestāžu pieprasījuma saskaņā ar 8. panta 1. punkta f) apakšpunktu. Atsauksana ir galējs līdzeklis gadījumā, ja citi pasākumi nebūtu pietiekami, lai novērstu attiecīgos riskus; to izmanto, ja ražotāji uzskata šādu rīcību par vajadzīgu vai ja viņiem produkti jāatsauc kompetentās iestādes veikta pasākuma dēļ. To var veikt, izmantojot labas prakses kodeksu struktūru konkrētajā jautājumā attiecīgajā dalībvalstī, ja eksistē šādi kodeksi.

2. Izplatītājiem jārikojas pietiekoši rūpīgi, lai palīdzētu nodrošināt atbilstību spēkā esošajām drošības prasībām, jo īpaši nepiegādājot produktus, par kuriem, pamatojoties uz viņu rīcībā esošo informāciju un esot profesionāļi, viņi zina vai par kurām ir pamats domāt, ka tie neatbilst minētajām prasībām. Turklāt savas attiecīgās darbības ietvaros viņi piedalās tirgū laisto produktu drošības kontrolē, jo īpaši sniedzot informāciju par produktu radīto risku, veicot lietvedību un iesniedzot dokumentus, kas vajadzīgi, lai izsekotu produktu izcelsmei, kā arī kopīgi ar ražotājiem un kompetentajām iestādēm darbojoties, lai novērstu riskus. Savas attiecīgās darbības ietvaros viņi veic pasākumus, lai efektīvi sadarbotos.

3. Ja, pamatojoties uz viņu rīcībā esošo informāciju un esot profesionāļi, ražotāji un izplatītāji zina vai ja viņiem būtu jāzina, ka produkts, kuru viņi laiduši tirgū, patērētājam rada riskus, kas nesader ar vispārējās drošības prasībām, tad viņi tūlīt informē attiecīgās dalībvalsts kompetentās iestādes saskaņā ar I pielikumā paredzētajiem nosacījumiem, sniedzot sīkākas ziņas, jo īpaši, kas darīts, lai patērētāju pasargātu no riska.

Komisija saskaņā ar 15. panta 3. punktā minēto procedūru pieļāgo konkrētās prasības attiecībā uz pienākumu sniegt I pielikumā paredzēto informāciju.

4. Ražotāji un izplatītāji savas attiecīgās darbības ietvaros pēc kompetento iestāžu pieprasījuma sadarbojas ar tām, veicot darbības, lai izvairītos no riska, ko radījuši produkti, kurus tie piegādā vai ir piegādājuši. Šādas sadarbības procedūras, ieskaitot procedūras dialogam ar attiecīgajiem ražotājiem un izplatītājiem par jautājumiem saistībā ar produktu drošību, izstrādā kompetentās iestādes.

IV NODAĻA

Dalībvalstu konkrētie pienākumi un pilnvaras

6. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka ražotāji un izplatītāji pilda savus pienākumus saskaņā ar šo direktīvu tā, lai tirgū laistie produkti būtu droši.

2. Dalībvalstis izveido vai izvēlas iestādes, kuru kompetencē ietilpst pārraudzīt produktu atbilstību vispārējās drošības prasībām, kā arī piešķir šīm iestādēm vajadzīgās pilnvaras, lai tās veiktu attiecīgus pasākumus saskaņā ar šo direktīvu.

3. Dalībvalstis nosaka kompetento iestāžu uzdevumus, pilnvaras un organizāciju, kā arī sadarbības pasākumus. Tās pastāvīgi informē Komisiju, un Komisija šādu informāciju nodod citām dalībvalstīm.

7. pants

Dalībvalstis paredz noteikumus par sankcijām, ko piemēro par to valsts noteikumu pārkāpumiem, kuri pieņemti saskaņā ar šo

direktīvu, un veic visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka šīs sankcijas piemēro. To noteiktajām sankcijām jābūt efektīvām, samērīgām un preventīvām. Dalībvalstis līdz 2004. gada 15. janvārim paziņo Komisijai šos noteikumus, kā arī nekavējoties paziņo tai par visiem grozījumiem, kas tos ietekmē.

8. pants

1. Šīs direktīvas, un jo īpaši tās 6. panta, īstenošanas nolūkā dalībvalstu kompetentās iestādes ir pilnvarotas attiecīgā gadījumā *inter alia* veikt zemāk a) un b) līdz f) apakšpunktā minētos pasākumus:

- a) attiecībā uz jebkuru produktu:
 - i) pat pēc tam, kad produkts, ko uzskata par drošu, ir laists tirgū, organizēt attiecīgas pārbaudes, lai pārlicinātos par produkta drošību atbilstošā lietojuma amplitūdā un līdz pat izmantošanas vai patēriņa galīgajiem posmiem;
 - ii) pieprasīt visu vajadzīgo informāciju no attiecīgajām pusēm;
 - iii) ņemt produktu paraugus un izmantot tos produktu drošības pārbaudei;
- b) attiecībā uz jebkuru produktu, kura dēļ noteiktos apstākļos var rasties risks:
 - i) prasīt, lai produktu marķē ar piemērotiem, skaidri formulētiem un viegli saprotamiem brīdinājumiem par iespējamajiem riskiem, brīdinot tās dalībvalsts valodās, kurā produktu laiž tirgū;
 - ii) pieļaut produkta laišanu tirgū tikai tad, ja ir izpildīti iepriekšēji nosacījumi, kā rezultātā produkts ir drošs;
- c) attiecībā uz jebkuru produktu, kura dēļ var rasties risks konkrētām personām:

likt, lai šīs personas laikus un atbilstošā veidā tiek brīdinātas par risku, ieskaitot īpašu brīdinājumu publicēšanu;
- d) attiecībā uz jebkuru produktu, kas var būt bīstams:

uz laiku, kas vajadzīgs dažādo drošības novērtējumu, pārbaudei un kontroles veikšanai, aizliegt tās piegādi, piegādes piedāvāšanu vai produkta izstādīšanu;
- e) attiecībā uz jebkuru bīstamu produktu:

aizliegt tā laišanu tirgū un ieviest papildu pasākumus, kas nepieciešami, lai nodrošinātu aizlieguma ievērošanu;
- f) attiecībā uz jebkuru bīstamu produktu, kas jau ir laists tirgū:
 - i) likt organizēt tā faktisku un tūlītēju izņemšanu no tirgus aprites un brīdināt patērētājus par riskiem, ko tas rada;
 - ii) likt vai koordinēt, vai attiecīgā gadījumā kopīgi ar ražotājiem un izplatītājiem organizēt tās savākšanu no patērētājiem un iznīcināšanu piemērotos apstākļos.

2. Ja dalībvalstu kompetentās iestādes veic tādus pasākumus, kā paredzēts 1. punktā, un jo īpaši tos, kas minēti d) līdz f) apakšpunktā, tad tās rīkojas saskaņā ar Līgumu, un jo īpaši tā 28. un 30. pantu, lai minētos pasākumus veiktu riska nopietnībai atbilstošā veidā, kā arī pienācīgi ievērojot piesardzības principu.

Šajā sakarā tās veicina un sekmē ražotāju un izplatītāju brīvprātīgu darbību saskaņā ar pienākumiem, ko uzliek šī direktīva, un jo īpaši tās III nodaļa, un attiecīgā gadījumā tas var ietvert labas prakses kodeksu izstrādi.

Vajadzības gadījumā tās organizē vai uzdod veikt pasākumus, kas paredzēti 1. punkta f) apakšpunktā, ja ražotāju un izplatītāju veiktie pasākumi ir neapmierinoši vai nepietiekoši viņu pienākumu izpildei. Atsaukšanu pielieto kā galējo līdzekli. To var veikt, izmantojot labas prakses kodeksu struktūru konkrētajā jautājumā attiecīgajā dalībvalstī, ja eksistē šādi kodeksi.

3. Jo īpaši kompetentajām iestādēm ir pilnvaras rīkoties, kā vajadzīgs, lai ātri piemērotu atbilstošus pasākumus kā, piemēram, 1. punkta b) līdz f) apakšpunktā minētos pasākumus, ja produkti rada nopietnu risku. Šos apstākļus nosaka dalībvalstis, novērtējot katru atsevišķu gadījumu un ņemot vērā II pielikuma 8. punktā minētās pamatnostādnes.

4. Pasākumus, kurus kompetentās iestādes veic saskaņā ar šo pantu, attiecīgi adresē:

- a) ražotājam;
- b) atbilstoši to veiktajām attiecīgajām darbībām — izplatītājiem, un jo īpaši tam izplatītājam, kas ir atbildīgs par pirmo — sākuma posmu produkta izplatīšanā valsts tirgū;
- c) attiecīgā gadījumā — jebkurai citai personai, lai panāktu sadarbību, novēršot produkta radīto apdraudējumu.

9. pants

1. Lai nodrošinātu efektīvu tirgus uzraudzību, kuras mērķis ir garantēt augstu līmeni patērētāju veselības aizsardzībā un drošībā un kura ietver sadarbību starp dalībvalstu kompetentajām iestādēm, dalībvalstis nodrošina, ka ar pienācīgiem līdzekļiem un procedūrām tiek ieviesti principi, kas konkrēti var ietvert:

- a) nozaru uzraudzības programmu izveidi atsevišķām produktu vai risku kategorijām, to periodisku aktualizēšanu un to īstenošanu, kā arī uzraudzības darbību, iegūto datu un rezultātu kontroli;
- b) zināšanu papildināšanu un atjaunināšanu attiecībā uz zinātnes un tehnikas atziņām par produktu drošību;
- c) periodisku pārskatu un novērtējumu saistībā ar kontroles darbībām un to efektivitāti, kā arī — vajadzības gadījumā — uzraudzības principu un iedibinātās organizācijas pārskatīšanu.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka patērētājiem un citām ieinteresētām pusēm ir iespēja kompetentajām iestādēm iesniegt sūdzības par produktu drošību un par uzraudzības un kontroles darbībām un

ka šīs sūdzības tiek pienācīgi izskatītas. Dalībvalstis aktīvi informē patērētājus un citas ieinteresētās puses par šajā nolūkā noteiktajām procedūrām.

10. pants

1. Komisija sekmē un piedalās dalībvalstu iestāžu, kuru kompetencē ietilpst produktu drošības jautājumi, Eiropas tīkla darbībā, to darot jo īpaši administratīvās sadarbības veidā.

2. Šis saziņas tīkls tiek veidots, to koordinējot ar pārējām esošajām Kopienas procedūrām, konkrēti RAPEX sistēmu. Tā mērķis ir veicināt jo īpaši:

- a) apmaiņu ar informāciju par riska novērtējumu, bīstamiem produktiem, testu metodēm un rezultātiem, jaunākajiem sasniegumiem zinātnē, kā arī par citiem aspektiem, kas skar kontroles pasākumus;
- b) kopīgu uzraudzības un testēšanas projektu izstrādi un īstenošanu;
- c) pieredzes un metodikas apmaiņu un sadarbību mācību darbībās;
- d) labāku sadarbību Kopienas mērogā attiecībā uz bīstamu produktu meklēšanu, izņemšanu no aprites un atsaukšanu.

V NODAĻA

Apmaiņa ar informāciju un ātras reaģēšanas situācijas

11. pants

1. Ja dalībvalsts veic pasākumus, ar kuriem ierobežo produktu laišanu tirgū vai prasa to izņemšanu no tirgus aprites vai atsaukšanu, piemēram, tādus pasākumus, kā paredzēts 8. panta 1. punkta b) līdz f) apakšpunktā, tad, ciktāl par to nav jāpaziņo saskaņā ar 12. pantu vai citiem konkrētiem Kopienas tiesību aktiem, dalībvalsts informē Komisiju par šiem pasākumiem, norādot to pieņemšanas iemeslus. Tā informē Komisiju arī par visām šo pasākumu izmaiņām vai to atcelšanu.

Ja paziņojumu veikusī dalībvalsts uzskata, ka riska ietekme nesniedzas vai nevar sniegties tālāk par tās teritoriju, tā paziņo par veiktajiem pasākumiem, ciktāl tie ietver informāciju, kas dalībvalstis varētu interesēt no produkta drošības viedokļa, un jo īpaši, ja risks ir tāds, kas iepriekš nav minēts citos paziņojumos.

Saskaņā ar šīs direktīvas 15. panta 3. punktā paredzēto procedūru Komisija, vienlaikus nodrošinot sistēmas efektivitāti un pienācīgu darbību, pieņem II pielikuma 8. punktā minētās pamatnostādnes. Tajās ietver šajā pantā paredzēto paziņojumu iespējamo saturu un standartizētu formu un jo īpaši paredz precīzus kritērijus to apstākļu noteikšanai, kuros jāsniedz paziņojums šā punkta otrās daļas izpildes nolūkā.

2. Komisija pārsūta paziņojumu pārējām dalībvalstīm, ja vien pēc paziņojumā ietvertās informācijas izskatīšanas tā nesecina, ka pasākums neatbilst Kopienas tiesību aktu prasībām. Šādā gadījumā tā tūlīt informē dalībvalsti, kura sākusī rīkoties.

12. pants

1. Ja dalībvalsts pieņem vai nolemj pieņemt, iesaka vai ar piespiedu līdzekļiem vai brīvprātīgi vienojas ar ražotājiem un izplatītājiem par pasākumiem vai darbībām, lai aizkavētu, ierobežotu vai lai piemērotu konkrētus nosacījumus produktu iespējamai laišānai tirgū vai izmantošanai šīs pašas dalībvalsts teritorijā tādēļ, ka produkts rada nopietnu risku, tad tā nekavējoties to paziņo Komisijai, izmantojot RAPEX sistēmu. Tā tūlīt informē Komisiju arī par visu šādu pasākumu vai darbību izmaiņām vai atsaukšanu.

Ja paziņojumu veikusī dalībvalsts uzskata, ka riska ietekme nesniezdas vai nevar sniegties tālāk par tās teritoriju, tā rīkojas saskaņā ar 11. pantā paredzēto procedūru, ņemot vērā attiecīgos kritērijus, kas ieteikti II pielikuma 8. punktā minētajās pamatnostādnēs.

Neierobežojot pirmo daļu, pirms lēmuma par šādu pasākumu pieņemšanu vai par šādas darbības veikšanu, dalībvalstis var nodot Komisijai visu viņu rīcībā esošo informāciju attiecībā uz nopietna riska esamību.

Nopietna riska gadījumā tās paziņo Komisijai par ražotāju un izplatītāju veiktajiem brīvprātīgajiem pasākumiem, kas paredzēti šīs direktīvas 5. pantā.

2. Pēc šādu paziņojumu saņemšanas Komisija pārbauda, vai tie atbilst šim pantam un prasībām, ko piemēro RAPEX sistēmas darbībai, un pārsūta tos pārējām dalībvalstīm, kuras savukārt tūlīt informē Komisiju par visiem to pieņemtajiem pasākumiem.

3. Sīki izstrādātas procedūras attiecībā uz RAPEX ir izklāstītas II pielikumā. Komisija tās pielāgo saskaņā ar 15. panta 3. punktā minēto procedūru.

4. RAPEX sistēma ir pieejama kandidātvalstīm, trešām valstīm vai starptautiskām organizācijām, īstenojot nolīgumus starp Kopienu un šīm valstīm vai starptautiskajām organizācijām un saskaņā ar minētajos nolīgumos noteikto kārtību. Visos šādos nolīgumos ievēro savstarpības principu, un tajos iekļauj konfidencialitātes noteikumus, kas atbilst Kopienā piemērojamiem noteikumiem.

13. pants

1. Ja Komisijai kļūst zināms par nopietnu risku, ko dažādās dalībvalstīs patērētāju veselībai un drošībai rada konkrēti produkti, tad, apspriedusies ar dalībvalstīm un, ja risināmi zinātniski jautājumi, kas ietilpst Kopienas zinātniskās komitejas kompetencē, apspriedusies ar zinātnisko komiteju, kuras kompetencē ietilpst attiecīgais risks, var pieņemt lēmumu, ņemot vērā šīs apspriešanās

rezultātu, saskaņā ar 15. panta 2. punktā paredzēto procedūru prasot dalībvalstīm veikt pasākumus no tiem, kas minēti 8. panta 1. punkta b) līdz f) apakšpunktā, ja tajā pašā laikā:

- iepriekšējās konsultācijās ar dalībvalstīm kļūst skaidrs, ka ievērojami atšķiras principi, kurus dalībvalstis pieņēmušas vai gatavojas pieņemt, lai novērstu risku, un
- ņemot vērā produkta radīto drošības problēmu, jautājuma steidzamībai atbilstošā veidā risku nevar novērst saskaņā ar citām procedūrām, kas paredzētas konkrētajos Kopienas tiesību aktos, kuri piemērojami attiecīgajiem produktiem, un
- risku var efektīvi novērst, vienīgi pieņemot attiecīgus pasākumus, kas piemērojami Kopienas mērogā, lai nodrošinātu pastāvīgu un augstu līmeni patērētāju veselības aizsardzībā un drošībā, kā arī iekšējā tirgus pienācīgu darbību.

2. Lēmumi, kas minēti 1. punktā, ir spēkā laika posmā, kas nepārsniedz vienu gadu, un saskaņā ar tādu pašu procedūru šo spēkā esamību var pagarināt uz turpmākiem laika posmiem, no kuriem neviens nav ilgāks par vienu gadu.

Tomēr lēmumi, kas attiecas uz konkrētiem, atsevišķi noteiktiem produktiem vai produktu partijām, ir spēkā bez laika ierobežojuma.

3. Aizliegts eksportēt no Kopienas bīstamus produktus, par kuriem ir pieņemts 1. punktā minētais lēmums, ja vien šajā lēmumā nav paredzēts savādāk.

4. Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai īstenotu 1. punktā minētos lēmumus mazāk nekā 20 dienās, ja vien minētajos lēmumos nav noteikts cits termiņš.

5. Kompetentās iestādes, kas ir atbildīgas par 1. punktā minēto pasākumu veikšanu, viena mēneša laikā attiecīgajām pusēm dod iespēju paust savu viedokli un attiecīgi informē par to Komisiju.

VI NODAĻA

Komitejas procedūras

14. pants

1. Šīs direktīvas īstenošanai vajadzīgos pasākumus attiecībā uz turpmāk minētajiem jautājumiem pieņem saskaņā ar regulatīvo procedūru, kas paredzēta 15. panta 2. punktā:

- pasākumi, kas minēti 4. pantā par standartiem, kurus pieņem Eiropas mēroga standartizācijas struktūras;
- lēmumi, kas minēti 13. pantā, kurā prasīts dalībvalstīm veikt pasākumus, kā uzskaitīts 8. panta 1. punkta b) līdz f) apakšpunktā.

2. Šīs direktīvas īstenošanai vajadzīgos pasākumus attiecībā uz visiem citiem jautājumiem pieņem saskaņā ar konsultēšanas procedūru, kas paredzēta 15. panta 3. punktā.

15. pants

1. Komisijai palīdz komiteja.
 2. Ja atsauca uz šo punktu, tad piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. panta noteikumus.
- Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā minētais termiņš ir 15 dienas.
3. Ja atsauca uz šo punktu, tad piemēro Lēmuma 1999/468/EK 3. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. panta noteikumus.
 4. Komiteja pieņem savu reglamentu.

VII NODAĻA

Nobeiguma noteikumi

16. pants

1. Dalībvalstu vai Komisijas iestādēm pieejamā informācija par patērētāju veselības un drošības apdraudējumu, ko rada produkti, principā ir pieejama sabiedrībai saskaņā ar caurskatāmības prasībām un neskarot ierobežojumus, kas nepieciešami kontroles un izpētes darbā. Jo īpaši sabiedrībai ir pieejama informācija par produktu identifikāciju, riska veidiem un par veiktajiem pasākumiem.

Tomēr dalībvalstis un Komisija veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka viņu ierēdņiem un pārstāvjiem tiek prasīts neizpaust tādu šīs direktīvas sakarā iegūtu informāciju, kas pēc būtības un attiecīgi pamatotos gadījumos ir dienesta noslēpums, izņemot informāciju, kura attiecas uz produktu drošību un kura, ja apstākļi to prasa, jādara zināma sabiedrībai, lai aizsargātu patērētāju veselību un drošību.

2. Dienesta noslēpumu glabāšana neliedz izplatīt kompetentajām iestādēm attiecīgu informāciju, lai nodrošinātu tirgus kontroles un uzraudzības darbību efektivitāti. Iestādes, kas saņem informāciju, kura ir dienesta noslēpums, nodrošina tās aizsardzību.

17. pants

Šī direktīva neierobežo Direktīvas 85/374/EEK piemērošanu.

18. pants

1. Visiem pasākumiem, ko pieņem saskaņā ar šo direktīvu un kas ietver ierobežojumus attiecībā uz produkta laišanu tirgū vai prasa tā izņemšanu no tirgus aprites vai atsaukšanu, jābūt pienācīgi pamatotiem. Pasākumus iespējami īsā laikā paziņo attiecīgajai

pusē, norādot tiesiskās aizsardzības līdzekļus, kas pieejami saskaņā ar attiecīgajā dalībvalstī spēkā esošajiem noteikumiem, kā arī termiņus, kas attiecas uz šādiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem.

Attiecīgajām pusēm, kad vien iespējams, dod iespēju izteikt savu viedokli pirms pasākuma pieņemšanas. Ja veicamo pasākumu steidzamības dēļ tas nav ticis izdarīts iepriekš, tām dod šādu iespēju noteiktā laika posmā pēc pasākuma īstenošanas.

Pasākumos, kur nepieciešams izņemt produktus no tirgus aprites vai atsaukt tos, ņem vērā vajadzību iedrošināt izplatītājus, lietotājus un patērētājus piedalīties šādu pasākumu īstenošanā.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka visi kompetento iestāžu veiktie pasākumi, kas ietver ierobežojumus produkta laišanai tirgū vai prasa tā izņemšanu no tirgus aprites vai atsaukšanu, var tikt apstrīdēti kompetentās tiesās.

3. Neviens lēmums, kas pieņemts, pamatojoties uz šo direktīvu, un kas ietver ierobežojumus produkta laišanai tirgū vai prasa tā izņemšanu no tirgus aprites vai atsaukšanu, neierobežo attiecīgās puses atbildības novērtēšanu, ievērojot konkrētajā gadījumā piemērojamas valsts krimināltiesības.

19. pants

1. Komisija var nodot izskatīšanai 15. pantā minētajā komitejā jebkuru jautājumu par šīs direktīvas piemērošanu un jo īpaši tos, kas attiecas uz tirgus kontroles un uzraudzības darbībām.

2. Pēc 2004. gada 15. janvāra reizi trīs gadus Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šīs direktīvas īstenošanu.

Ziņojumā jo īpaši ietver informāciju par patēriņa produktu drošību, konkrēti par uzlabotajām produktu atrašanas iespējām tirgus aprītē, tirgus uzraudzības sistēmas darbību, standartizācijas darbu, RAPEX sistēmas darbību un Kopienas pasākumiem, kas veikti, pamatojoties uz 13. pantu. Tālab Komisija izvērtē attiecīgos jautājumus, jo īpaši dalībvalstīs iedibinātos principus, sistēmas un praksi, ņemot vērā šīs direktīvas prasības un citus Kopienas tiesību aktus, kas attiecas uz produktu drošību. Dalībvalstis sniedz Komisijai visu vajadzīgo palīdzību un informāciju, lai tā varētu veikt novērtējumus un sagatavot ziņojumus.

20. pants

Komisija nosaka vajadzības, iespējas un prioritātes Kopienas rīcībai pakalpojumu drošības jomā un līdz 2003. gada 1. janvārim iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, kam pēc vajadzības pievieno priekšlikumus par šo tēmu.

21. pants

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvi un administratīvi akti, kas vajadzīgi, lai no 2004. gada 15. janvāra izpildītu šīs direktīvas prasības. Tās par to tūlīt informē Komisiju.

Kad dalībvalstis paredz šos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarīt šādas atsauces.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus savus tiesību aktu noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

22. pants

Ar šo no 2004. gada 15. janvāra atceļ Direktīvu 92/59/EEK, neskarot dalībvalstu pienākumus sakarā ar minētās direktīvas pārņemšanas un piemērošanas termiņiem, kā norādīts III pielikumā.

Atsauces uz Direktīvu 92/59/EEK uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu, un tās interpretē saskaņā ar korelācijas tabulu IV pielikumā.

23. pants

Šī direktīva stājas spēkā tās publicēšanas dienā *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

24. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2001. gada 3. decembrī

Eiropas Parlamenta vārdā —

priekšsēdētāja

N. FONTAINE

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

F. VANDENBROUCKE

I PIELIKUMS

**PRASĪBAS ATTIECĪBĀ UZ TO INFORMĀCIJU PAR VISPĀRĒJĀS DROŠĪBAS PRASĪBĀM
NEATBILSTOŠIEM PRODUKTIEM, KURA RAŽOTĀJIEM UN IZPLATĪTĀJIEM JĀSNIEDZ
KOMPETENTAJĀM IESTĀDĒM**

1. Direktīvas 5. panta 3. punktā paredzēto vai attiecīgā gadījumā ar Kopienas noteikumu īpašām prasībām noteikto informāciju nodod kompetentajām iestādēm, ko šim nolūkam izvēlējusies tā dalībvalsts, kurā attiecīgie produkti tiek vai ir tikuši laisti tirgū vai citādi piegādāti patērētājiem.
2. Komisija, kam palīdz 15. pantā minētā komiteja, nosaka saturu un formu standartizētai veidlapai, ko izmanto šajā pielikumā paredzēto paziņojumu sniegšanai, turklāt nodrošinot šīs sistēmas efektivitāti un pienācīgu darbību. Konkrēti un, iespējams, rokasgrāmatas veidā tā piedāvā vienkāršus un skaidrus kritērijus, lai noteiktu īpašos apstākļus, jo sevišķi tādus, kas attiecas uz atsevišķiem gadījumiem vai produktiem, par kuriem šā pielikuma sakarā ziņot nav vajadzības.
3. Nopietnu risku gadījumā šī informācija ietver vismaz:
 - a) informāciju, kas ļauj precīzi identificēt attiecīgo produktu vai produktu partiju;
 - b) attiecīgo produktu radītā riska pilnīgu aprakstu;
 - c) visu attiecīgo informāciju, kas vajadzīga, lai atrastu produktu tirgus apritē;
 - d) to pasākumu aprakstu, kas veikti, lai novērstu patērētāju apdraudējumu.

II PIELIKUMS

RAPEX SISTĒMAS PIEMĒROŠANAS PROCEDŪRA UN PAMATNOSTĀDNES ATTIECĪBĀ UZ PAZIŅOJUMIEM

1. RAPEX sistēma aptver produktus, kā noteikts 2. panta a) punktā un kuri nopietni apdraud patērētāju veselību un drošību.
Farmācijas izstrādājumi, uz kuriem attiecas Direktīva 75/319/EEK ⁽¹⁾ un Direktīva 81/851/EEK ⁽²⁾, neietilpst RAPEX darbības jomā.
2. RAPEX izveides mērķis ir nodrošināt ātru apmaiņu ar informāciju nopietna riska gadījumā. Pamatnostādnēs, kas minētas 8. punktā, noteikti konkrēti kritēriji nopietnu risku identifikācijai.
3. Dalībvalstis, kas iesniedz paziņojumu saskaņā ar 12. pantu, sniedz visas pieejamās ziņas. Konkrēti paziņojumā ietver informāciju, ko paredz 8. punktā minētās pamatnostādnēs un vismaz:
 - a) informāciju, kas ļauj produktu identificēt;
 - b) produkta radītā riska aprakstu, ieskaitot kopsavilkumu par visiem tiem testiem/analīzēm un to rezultātiem, kas attiecas uz riska pakāpes novērtēšanu;
 - c) attiecīgā gadījumā — ziņas par veikto vai pieņemto pasākumu vai rīcības veidu un ilgumu;
 - d) informāciju par piegādes ķēdēm un produkta izplatīšanu, jo īpaši galamērķa valstīs.Šāda informācija jāiesniedz, izmantojot īpašu standartizētu paziņojuma veidlapu un tādā veidā, kā paredzēts 8. punktā minētajās pamatnostādnēs.
Ja ar pasākumu, par kuru paziņots, ievērojot 11. pantu vai 12. pantu, paredzēts ierobežot ķīmiskas vielas vai preparāta laišanu tirgū vai izmantošanu, dalībvalstis iespējami īsā laikā sniedz vai nu kopsavilkumu, vai atsaucies uz attiecīgajiem datiem, kas skar konkrēto vielu vai preparātu, un uz zināmiem un pieejamiem tā aizvietotājiem, ja šāda informācija ir pieejama. Tās turklāt paziņo par pasākuma paredzamo ietekmi uz patērētāju veselību un drošību, kā arī rezultātu riska novērtējumam, kas veikts saskaņā ar ķīmisku vielu radīta riska novērtējuma pamatprincipiem, kā minēts 10. panta 4. punktā Regulā (EEK) Nr. 793/93 ⁽³⁾ zināmas vielas gadījumā vai 3. panta 2. punktā Direktīvā 67/548/EEK ⁽⁴⁾ jaunradītas vielas gadījumā. Pamatnostādnēs, kas minētas 8. punktā, nosaka šajā sakarā pieprasāmās informācijas saturu un iesniegšanas procedūru.
4. Ja dalībvalsts saskaņā ar 12. panta 1. punkta trešo daļu ir informējusi Komisiju par nopietnu risku pirms lēmuma pieņemšanas par veicamajiem pasākumiem, šai dalībvalstij 45 dienu laikā jāinformē Komisija par to, vai tā apstiprina vai labo iepriekš sniegto informāciju.
5. Komisija visdrīzākajā iespējamā laikā pārbauda RAPEX sistēmā saņemtās informācijas atbilstību direktīvas noteikumiem, un tā var veikt pētījumu pēc savas iniciatīvas, ja uzskata to par vajadzīgu un arī lai novērtētu produkta drošību. Šāda pētījuma gadījumā dalībvalstis dara visu iespējamo, lai sniegtu Komisijai tās pieprasīto informāciju.
6. Pēc 12. pantā minētā paziņojuma saņemšanas dalībvalstīm vēlākais tādā termiņā, kā noteikts 8. punktā minētajās pamatnostādnēs, jāinformē Komisija par to:
 - a) vai produkts ir laists tirgū to teritorijā;
 - b) kādus pasākumus attiecībā uz konkrēto produktu tās pieņem, ievērojot lietas apstākļus, kā arī jānorāda iemesli, ieskaitot riska novērtējumu rezultātus, kas atšķiras no sākotnējiem, vai jebkādus citus īpašus apstākļus, kas ir pamats lēmumam, jo īpaši pasākumu neveikšanai vai pārtraukšanai;
 - c) kādu būtisku papildu informāciju tās ir ieguvušas attiecībā uz konkrēto risku, ieskaitot visu veikto testu vai analīžu rezultātus.

Pamatnostādnēs, kas minētas 8. punktā, nosaka precīzus kritērijus, kā izziņot pasākumus, kuri attiecas uz vienas valsts teritoriju, un paredz, kā rīkoties ar paziņojumiem par riskiem, kurus dalībvalsts uzskata par tās robežas nepārsniedzošiem.

⁽¹⁾ OV L 147, 9.6.1975., 13. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 2000/38/EK (OV L 139, 10.6.2000., 28. lpp.).

⁽²⁾ OV L 317, 6.11.1981., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 2000/37/EK (OV L 139, 10.6.2000., 25. lpp.).

⁽³⁾ OV L 84, 5.4.1993., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV 196, 16.8.1967., 1./67. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 2000/33/EK (OV L 136, 8.6.2000., 90. lpp.).

7. Dalībvalstis tūlīt informē Komisiju par visām izmaiņām attiecīgajos pasākumos vai rīcībā vai par to atcelšanu.
 8. Komisija saskaņā ar 15. panta 3. punktā paredzēto procedūru izstrādā un regulāri aktualizē pamatnostādnes par RAPEX sistēmas vadību, ko veic Komisija un dalībvalstis.
 9. Komisija var informēt valstu kontaktpunktus par produktiem, kas rada nopietnu risku un tiek importēti vai eksportēti no Kopienas un Eiropas ekonomikas zonas.
 10. Paziņojumu sniegusī dalībvalsts ir atbildīga par paziņojumā ietverto informāciju.
 11. Komisija nodrošina sistēmas pienācīgu darbību, jo īpaši klasificējot un indeksējot paziņojumus atkarībā no to steidzamības pakāpes. Sīki izstrādātu procedūru nosaka 8. punktā minētajās pamatnostādnēs.
-

III PIELIKUMS

ATCELTĀS DIREKTĪVAS PĀRŅEMŠANAS UN PIEMĒROŠANAS TERMIŅŠ

(MINĒTS 22. PANTA PIRMAJĀ DAĻĀ)

<u>Direktīva</u>	<u>Pārņemšanas termiņš</u>	<u>Piemērošanas sākšanas termiņš</u>
Direktīva 92/59/EEK	1994. gada 29. jūnijs	1994. gada 29. jūnijs

—

IV PIELIKUMS

KORELĀCIJAS TABULA

(MINĒTA 22. PANTA OTRAJĀ DAĻĀ)

Šajā direktīvā	Direktīvā 92/59/EEK
1. pants	1. pants
2. pants	2. pants
3. pants	4. pants
4. pants	—
5. pants	3. pants
6. pants	5. pants
7. pants	5. panta 2. punkts
8. pants	6. pants
9. pants	—
10. pants	—
11. pants	7. pants
12. pants	8. pants
13. pants	9. pants
14. un 15. pants	10. pants
16. pants	12. pants
17. pants	13. pants.
18. pants	14. pants
19. pants	15. pants
20. pants	—
21. pants	17. pants
22. pants	18. pants
23. pants	19. pants
I pielikums	—
II pielikums	Pielikums
III pielikums	—
IV pielikums	—